

նայ արտասահմանէն: Հոփսիմէ երբ կը լսէ որ Թաշեան ուրիշ գործով կը պարապի, շատ կը զարմանայ. «Գեղարուեստի երկրպագուն, նա որ մի ժամանակ վրձինը չէր թողնում ձեռքից, որի ստեղծագործութեան մէջ էր ամփոփուած իր ամբողջ աշխարհը, ձգել է վրձինը»...

Ու Հոփսիմէի «անակնկալ երևալը», անոր «կշտամբանքը» և խռով եղբօր՝ Վահանի վերադարձի լուրը այն աստիճան խորապէս կը յուզեն, կը վրդովեն ու նաև կ'ոգեորեն նկարիչը, որ ցնցումին չդիմանալով սրտի պայթումէ մը կը մեռնի:

Պ. Մանուէլեան կը թուի թէ աւելի լաւ ըրած պիտի ըլլար, ձգելով՝ որ իր հերոսը առանց այդ օտարոտի միջամտութեան մեռնի: Թաշեանի համար ուրիշներու դատաստանը, կարծիքը աւելի ծանրակշիռ չպիտի ըլլար, քան իր ներքին համոզումը, այն ցաւատանջ գիտակցութիւնը թէ ինք գեղարուեստի համար այլևս կորած է: Միթէ Հոփսիմէի մը հաստատութեան պէտք ունէր զգալու համար որ դրժած է իր կոշովին:

ՏԻԳՐԱՆ

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԻՑ

Շարունակուում է «Մուրճ»-ի 1904 թ.-ի բաժանորդագրութիւնը. նոր գրողները կը ստանան յունուարից լոյս տեսած բոլոր համարները: Հարկ ենք համարում յիշեցնելու, որ յաջորդ համարը (№ 6) կ'ուղարկուի միմիայն այն բաժանորդներին, որոնք լրացրած կը լինեն մաս-մաս վճարուող բաժանորդագիրը:

Բագուից, գետաչէնցի պ. պ. Ա. Մուսէլեանց (1 ր. 50 կ.), Խ. Գաբրիէլեանց (1 ր. 65 կ.), Ա. Այանեանց (1 ր.), Մ. Քեոթանչեանց (1 ր.), Գ. Մէժիեանց (1 ր.), Ա. Զարգարեանց (1 ր.), Առ. Զալալեանց (1 ր.), Ալ. Զալալեանց (1 ր.), Յ. Եղեանց (50 կ.), և Ս. Զիլինգարեանց (50 կ.) իրանց գիւղի համայնքի համար հաւաքել են ներկայ տարուայ «Մուրճ» ամսագրի մի բաժանորդագիրն: Յիշեալ համայնքին ուղարկուած են լոյս տեսած համարները:

Պ Ա Տ Ա Ս Խ Ա Ն Ն Ե Ր

ԿԱՐԱԿՈՒՐՏ (Բաշ-Քեոյ), Ա. Մ.—Զի տպուելու:
ՆՈՐ-ՋՈՒՂԱ, Տ. Ա.—Սպասում ենք մեր նամակի պատասխանին: